

ת"ד 9416/05/16 - מדינת ישראל נגד ויטלי רויאק

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 9416-05-16 מדינת ישראל נ' רויאק
תיק חיצוני: 53387/2016

כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
	נגד
ויטלי רויאק	נאשם

פסק דין

אני מזכה את הנאשם וזאת מחמת הספק

כתב האישום ומהלך הדיון .

1. הנאשם הואשם בכך שבעת נהיגתו ברכב, סטה מנתיב נסיעתו לנתיב הנגדי, פגע בשני רכבים אשר נסעו בנתיב הנגדי, וגרם לתאונת דרכים שתוצאותיה נזקים לרכבים וחבלות של ממש למעורבים בתאונה. בפתח הדיון בו ניתנה התשובה לאישום ביקשה המאשימה תיקון כתב האישום והוספת עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. בית המשפט התיר זאת על אף שהתיקון התבקש לראשונה כשנה ושלושה חודשים לאחר הגשת כתב האישום.
2. נשמעו הראיות בתיק, מטעם התביעה העידה עדת ראיה אשר היתה נוסעת ברכב המעורב, וכן העיד בוחן תנועה של משטרת ישראל, ובמסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם בלבד. לאחר שמיעת הראיות ב"כ הצדדים הגישו את סיכומיהם בכתב.

טענות הצדדים.

3. אין חולק כי הנאשם סטה מנתיבו וגרם לפגיעה ברכבים אשר נסעו בנתיבם. כמו כן אין חולק כי כתוצאה מהתאונה נגרמו הנזקים והחבלות המתוארות באישום. נקודת המחלוקת העיקרית הינה האם סטיית הנאשם מנתיבו נעשתה בשל נהיגתו הרשלנית או נהיגה לא זהירה או שמא הסטייה ארעה בשל גורם אחר כגון דבר כלשהוא שהיה מונח על הכביש או תקלה בצמיג הרכב אשר נמצא לאחר התאונה כשהוא קרוע.

4. באשר לשאלה האם היה מונח על הכביש דבר מה אשר גרם לסטיית רכב הנאשם טוענת המאשימה כי בדיקות הבוחן וחוות דעתו שוללים זאת וכן עדותה של הנוסעת ברכב המעורב. כך הדבר גם באשר לשאלה הנוספת והיא האפשרות בדבר כשל בצמיג. לטענת התביעה, הבוחן המשטרתי בדק בשטח בדיקה זו, הגיע למסקנה כי הקרע בצמיג נגרם כתוצאה מהתאונה ואיננו הגורם לה ומשכך יש לדחות טענות הנאשם.

דין והכרעה.

האם היה מונח דבר מה על הכביש אשר יתכן וגרם לסטיית רכב הנאשם ?

5. גירסתו הראשונית של הנאשם היתה " **...היה משהו על הכביש, היה חצץ על הכביש ואז הרכב שלי איבד שליטה ולקח שמאלה ואני ניסיתי לתקן ימינה והרכב איבד שליטה...** בכביש היה חצץ או משהו אחר ואני לא ראיתי את זה אבל הרגשתי שאני מאבד אחיזה על הרכב " (5/ת ש' 7-11). החוקר הציג לו תמונות מהמקום בהם לא רואים דבר מה היכול לגרום איבוד שליטה והנאשם השיב כי בתמונה לא ניתן לראות פרטים קטנים בכביש ואולם הוא הרגיש שהרכב מגיב למשהו אחר.

6. טוענת המאשימה כאמור כי בדיקת הבוחן בחוות דעתו (3/ת) שוללת טענה זו ואולם אני מתקשה לקבל טענה זו. התאונה ארעה בסמוך לשעה 08.00 והבוחן הגיע למקום התאונה והחל בדיקותיו בסמוך לשעה 10.00. מדובר בזמן רב עד הגעת הבוחן ובשעתיים אלו הזירה לא היתה סגורה כפי שמתבקש. אף אם היה מונח דבר מה כלשהו על הכביש סביר להניח כי בחלוף הזמן, עד הגעת הבוחן הדבר הוסר. נתון זה בדבר אי סגירת הזירה איננו נתון עובדתי בלבד אלא נראה שהינו, בנוסף, כשל חקירתי. מסתבר כי נכח במקום שוטר טרם הגעת הבוחן, זאת אנו למדים מהעובדה כי במזכרו של הבוחן 8/ת מציין הבוחן כי התקבל ארוע בגין תאונת דרכים ובוצעה בדיקת נשיפון. מי ביצע ? היכן ? לא ידוע, הבוחן לא ציין זאת במזכרו (ואף זה לא תקין) . בדיון בבית המשפט עלה כי נכח במקום שוטר בשם אקווה גדעון. אין בפני בית המשפט נתונים אודות פעולותיו של השוטר בזירה ואולם נראה שמוסכם כי השוטר הגיע בשעה 9.52, דהיינו דקות ספורות לפני הגעת הבוחן ומכאן שאין המדובר בשוטר שביצע את בדיקת הנשיפון. מכל האמור עולה שהתמיהה אודות השארת הזירה קרוב לשעתיים ללא סגירה או השגחה נשארת בעינה. בנסיבות אלו, וודאי בתאונה כה קשה, מצופה כי הזירה תיסגר והבוחן יגיע במהירות לזירה ויחל בדיקותיו. שני פרמטרים אלו נעשו ועל כן בית המשפט יתקשה להסתמך על דיווח כי לא נמצא דבר מה בכביש.

7. ציינה המאשימה בסיכומיה, בקיצור נמרץ, כי גם עדת התביעה לא ראתה דבר מה מונח על הכביש. יתכן ואכן לא ראתה דבר, ואולם אין עדות זו מלמדת שאכן לא היה דבר מה מונח על הכביש ואף העדה לא יכלה לשלול טענה זו. בנוסף לאמור יש לתת משקל לעובדה כי גירסה זו נמסרה לראשונה במשפט כשנתיים ושלושה חודשים לאחר התאונה וכאשר מסיבות לא ברורות העדה לא נשאלה בעניין זה דבר וחצי דבר בחקירתה במשטרה (1/ת). אמנם הנאשם נחקר כחודש לאחר העדה (5/ת) ואולם אף בניהול בסיסי של חקירה מצופה כי טענת הגנה של נאשם, שנטענה בהזדמנות הראשונה שניתנה לו, תיבדק למול גירסת עדת הראיה היחידה לארוע, גם אם הדבר כרוך בזימונה בשנית לחקירה והפניית שאלות הכרוכות ישירות בגירסת הנאשם. כך הדבר בכל חקירה וודאי כאשר מדובר בתאונה שתוצאותיה כה קשות.

האם היה כשל בצמיג הרכב אשר יתכן וגרם לאיבוד השליטה ?

8. הבוחן המשטרתי בחוות דעתו ובעדותו בבית המשפט שלל אפשרות זו. אין לי אלא לדחות אף טענה זו ולו מן הספק. אין חולק כי הצמיג נמצא קרוע ומשכך נמצא בו פגם כל שהוא, הבוחן המשטרתי בדק את הצמיג בשטח וחיווה את דעתו כי פגם זה ארע כתוצאה מהתאונה ואולם הבוחן לא תפס את הצמיג. אני משוכנע כי הבוחן הגיע למסקנותיו לאחר בדיקת הצמיג ואולם האם הבוחן אינו חף מטעויות ?? בית המשפט איננו יכול לקבל מצב בו הוא נדרש לקבל את חוות דעתו של הבוחן ללא אפשרות בדיקתה והעברתה תחת ביקורת, בבחינת "**כזה ראה וקבל**". אילו הצמיג היה נתפס יכולה היתה ההגנה לבדוק אף היא את הצמיג ושמה מומחה מטעמה היה רואה דברים אחרים משראה או לא ראה הבוחן.

9. בנוסף לאמור יש לתת את הדעת לכך שהבוחן בבדיקתו את הצמיג מסתמך על העברת הצבע ומציין כי "**קרע בגלגל קדמי שמאלי ולידו העברת צבע אדום מרכב מצביע שהקרע מהתאונה**" (ת/3 סעיף 8) ואולם מתברר כי רכב הנאשם הינו היחיד בעל צבע אדום כפי שניתן להסיק מאסופת התמונות (ת/12) . מכאן עולה כי אין מדובר בהעברת צבע מרכב המעורב ואם נפלה טעות בבסיס הנתונים עליהם הבוחן הסתמך אזי לא ניתן לקבל את המסקנות הנגזרות מנתונים אלו.

10. עוד יש לציין כי הבוחן לא התייחס לשאר הצמיגים וכאשר נשאל על כך השיב כי אם לא רשם דבר אזי המסקנה שהצמיגים נבדקו ונמצאו תקינים וזאת כאמור ללא כל רישום (פרוטוקול עמ' 12 ש' 1-3). בכל הכבוד בית המשפט אינו יכול לקבל תשובה זו. אם הבוחן בדק צמיגים נוספים ומצאם תקינים וודאי שעליו לציין זאת במפורש. אין אנו אמורים לנחש כי העדר רישום מצביע על בדיקה ומציאת ממצאים תקינים.

11. התביעה בסיכומיה ובהתייחסותה לאי תפיסת הגלגל הביאה לתמיכה טענותיה את פסק דינו של בית המשפט המחוזי בעפ"ת 22197-05-11 ובעפ"ת 22123-03-11 ואולם אין מקום להשוואה בין המקרים. בעפ"ת 22197-05-11 הנאשם העלה לראשונה את טענתו בבית המשפט וודאי שאין לקבל גרסה כה כבושה, ובעפ"ת 22128-03-11 אף בבית המשפט מסר הנאשם כי אין לו כל הסבר מדוע ארעה התאונה . במקרה שלנו, כבר בהזדמנות הראשונה בה מסר את גירסתו, אמר הנאשם כי "**אני לא ראיתי רק הרגשתי שהרכב מגיב למשהו אחר**". בנוסף לאמור, כשלי החקירה אינם מתמצים באי תפיסת הצמיג כפי שהוסבר לעיל בהרחבה.

האם גירסתו של הנאשם מתיישבת עם הראיות בתיק ?

12. לטעמי התשובה לכך חיובית. בגירסתו הראשונית של הנאשם מסר כי איבד שליטה וזאת כאשר לא יכול היה למסור מה גרם לכך . הנאשם העלה אמנם אפשרויות כגון חצץ על הכביש ואולם ממכלול הודעתו ניתן לראות כי מחד גיסא הנאשם לא ידע בוודאות מה גרם לאיבוד השליטה, ומאידך גיסא ברור לו כי דבר מה גרם לרכב לאבד שליטה. האפשרות כי דבר מה היה מונח על הכביש לא נסתרה והאפשרות כי כשל בצמיג גרם לכך לא נסתרה אף היא כפי שהוסבר לעיל. כשלי החקירה בעניינים אלו הובילו לפגיעה מהותית בהגנת הנאשם. איבוד השליטה הפתאומי

מתיישב עם התיאור של עדת התביעה. העדה לא מתארת מעבר הדרגתי של הנאשם לנתיב הנגדי, אינה מתארת עקיפה או נסיון עקיפה תוך כדי מעבר לנתיב הנגדי אלא מוסרת בהודעתה כי הרכב **"..איבד שליטה ושייט"** ובהמשך מסרה **" אני זוכרת שהרכב איבד שליטה והוא היה לנו פרק זמן של חצי שניה להבין ואז היה התאונה "** הן פתאומיות הסטייה והן אופייה - **"שיוט"** יכול להתיישב עם גירסת הנאשם.

13. בשולי הדברים אוסיף כי התביעה, בסיכומיה בכתב, ציינה כי הנאשם הואשם אף בנהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ואולם לא טענה דבר בעניין זה בסיכומיה, ולפיכך ניתן להסיק כי זנחה את טענה בכל הנוגע לעבירה זו. אציין כי טוב שכך עשתה שהרי לא הובאה כל ראיה קבילה לביצועה של עבירה זו.

14. לנוכח כל האמור אני סבור כי התעורר ספק בדבר אשמתו של הנאשם ומאחר ובמשפט פלילי עסקינן, הנאשם זכאי להנות מספק זה. לפיכך אני מזכה את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תשע"ט, 04 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

מזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.